

af Udvalgets Medlemmer, deels et Fleertal, deels et Mindretal, ville anbefale. Jeg fastholder den Anskuelse, at vi paa ingen Maade skulle constituere os som Oверerstatningscommission, og at vi ikke indirecte skulle kritisere Handlinger af Erstatningscommissionen eller indirecte kritisere Anvendelsen af Loven om Krigsskadeserstatningen, idet jeg er overbevist om, at vi paa ingen Maade ere i Besiddelse af Midler til at bedømme, hvad der er sleet efter de Andragender, som her foreligger. Jeg fremhæver atter, at naar et enkelt Medlem har søgt grundigt at sætte sig ind i disse Sager og støttende sig paa disse Oplysninger anbefaler dem til det høie Thing, saa maa jeg, med al Anerkjendelse for det ærede Medlems Upartiskhed og grundige Dom, finde det høist ubilligt, om Thinget vilde sige: Paa Grund af Enkeltmands Undersøgelser anbefale vi disse Sager, som Erstatningscommissionen, der har havt ganske andre Midler til Raadighed til grundig at kunne undersøge dem, ikke har fundet Anledning til at tage Hensyn til. Jeg maa endnu tilføie et Par Ord med Hensyn til den Anbefaling, som den ærede Ordfører har givet disse Andragender paa en efter min Mening overmaade urimelig og uheldig Maade. Han sagde, at vi først havde givet en Lov til Hjælp for de Videlser, der vare fremkomne ved vore egne Troppers Foranstaltninger, og at vi der ofte ere gaaede i det Smaalige, medens vi i Anvendelsen af Krigsskadeserstatningsloven ofte slugte Kamelen. Men det undrer mig, at den ærede Ordfører, som selv har været med til at anbefale Thinget, hvad vi have anbefalet i den Lov, som han omtalte, nu er gaaet en ganske anden Vej. Den ærede Krigsminister ønskede, at Thinget skulde være Erstatningscommission, han gav os Detaillerne og bad os om at see paa dem, men da hændte det ærede Medlem, som hørte med til det Underudvalg, som fremsillede Sagen for Finantsudvalget, at dette var Noget, som vi aldeles ikke kunde inblade os paa, idet Thinget ikke kunde være Oверerstatningscommission, og der stod i Betænkningen, at vi haabede, at alle de her berørte Forhold vilde finde en grundig Undersøgelse, deels ved at henvende en Mænd til Stedet for at undersøge disse For-

hold, og derefter gave vi Krigsministeren Mere, end han forlangte. Dette var netop altsaa, fordi vi ikke vilde have, at Rigsdagen skulde være Oверerstatningscommission og at den skulde have med Detaillerne at gjøre. Nu derimod med Hensyn til den anden Lov, hvor vi have fulgt det samme Princip, vil han, at vi skulle have med Detaillerne at gjøre, og forlanger af Thinget, at Ting skulle erstattes, som denne Commission ikke har villet erstatte. Saa kom det ærede Medlem endnu med en Udtalelse, som jeg i høi Grad beklager og forundrer mig over. Han meente, at det vilde være politisk klogt af os at gjøre det, fordi vi ikke kunne vide, hvor snart vi igen kunde komme til at trænge til denne Landsdeels Patriotisme. Ganske sikkert bør en saadan Bevilling og vil en saadan Bevilling efter hans Mening ikke have Indflydelse paa Patriotismen, men saa forstaer jeg heller ikke, hvorfor han anbefalede os denne Politik. Jeg er overbevist om, at denne Landsdeel, saavelsom de andre, vil være de Byrder, som paalægges den paa Grund af de Forhold, der ramme hele Riget. Men skulde den alligevel sige: Vi ville gjerne bære Byrden, men saa skulde de andre Landsdele ogsaa erkjende, at vi bringe et stort Offer, saa skal jeg bemærke, at vi for det Første ikke vide, hvilken Landsdeel der kommer til at bære Byrden i de Begivenheder, som det ærede Medlem hentydede til, men dernæst bør Rigsdagen med Selsøvelse og Stoltthed pege hen paa, at vi allerede to Gange have, hvad der ikke er sleet i noget andet Land, vedtaget en Erstatningslov, som naturligviis ikke kan være rigtig i sin Heelhed eller lige retfærdig mod alle Enkelte, men som i det Hele taget var en Retfærdighedsgjerning, det kalder jeg det, og har derfor altid med Glæde stemt for den, men ganske sikkert af overmaade Mange anses for en meget stor Billighedsgjerning. Jeg finder, at det er meget urigtigt paa den Maade at hentyde til en Patriotisme, som der kan blive stillet Krav til af en eller anden Landsdeel, at vi derfor skulle frasælde, hvad vi ansee for fornuftigt. Jeg troer, at Thinget ikke bør stemme for noget Andragende, der henhører under denne Kategorie. Jeg troer ikke at være mindre billig end det ærede Medlem mod Th-